

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411207826
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8411207826.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: Q. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. O., Q. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom vo Svidníku, Sov. Hrdinov 163/66 v konaní o zaplatenie 145,56 Eur, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 3C 254/2011-154 zo dňa 07. 03. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť v prospech žalobcu 145,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 83,78 Eur od 25. 09. 2008 do zaplatenia. Tiež zaviazal žalovanú uhradiť v prospech žalobcu z titulu trov konania 1 uplatnených trov konania v sume 240,77 Eur a povolil žalovanej splácať dlžnú splátku v mesačných splátkach po 20 Eur počnúc mesiacom máj 2013 vždy do 25.dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania splátok. Vyslovil, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dokazovaním zistil, že na základe zmluve o postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcom VÚB a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa 25. 10. 2005 zmluvu k úverovému účtu v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). Na základe uvedenej zmluvy VÚB poskytla žalovanej kreditnú platobnú kartu, prostredníctvom ktorej žalovaná vykonávala bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na území SR. Navyše uvedený účel poskytol postupca úver žalovanej, ktorý bolo možné čerpať kreditnou kartou, a to do výšky poskytnutého úverového limitu. Podmienky čerpania úveru mali byť upravené vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Tiež uplatnil úrok z omeškania. Trvá na tom, že žalovaná splátky neuhradila riadne a včas, preto ju vyzval na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala 194,56 Eur a pozostávala z istiny a riadneho úroku a úroku z omeškania. V žalobe uplatnil žalobca nárok na istinu 145,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne od 25. 09. 2008 do zaplatenia a trovy konania. Tiež konštatoval, že žalovaná na pojednávaní pred súdom uznala žalobný nárok žalobcu, čo do výšky aj do právneho základu s tým, že poukázala na svoj sociálny status, na svoju sociálnu situáciu, ktorá je veľmi nevyhovujúca, žiadala, aby jej súd povolil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 20 Eur a žiadala úľavu na trovách. Súd po dokazovaní, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, a preto rozhodol o uznaní záväzku žalovanou bez akýchkoľvek vyhrážok, čo do výšky, tak aj do právneho základu a priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania uvedený vo výrokovej časti. Úroky boli priznané podľa písomnej zmluvy.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 150 O. s. p. a priznal len polovicu uplatnených trov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník, a to proti všetkým jeho výrokom. Poukázal na to, že súd prvého stupňa rozhodoval po zrušení predošlého rozsudku zo dňa 20. 03. 2012 odvolacím súdom. V ňom uložil súdu prvého stupňa, aby dohodu o uznaní záväzku doručil všetkým účastníkom konania a podrobil ju súdnej kontrole, aby sa vypořiadal s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom. Uviedol, že dohoda o uznaní záväzku mu doposiaľ doručená nebola, navyše súd sa s ňou v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal a poukazuje len na uznanie žalovanej pred súdom. Konštatoval, že má vážne pochybnosti o prejave žalovanej, že napriek tomu, že je v zlej finančnej situácii, chcela uznať premlčaný dlh a byť zaviazaná na platenie takmer 2 roky. Podľa jeho názoru uznanie pred súdom, ktoré nemá písomnú formu, ak nie je podpísané, je neplatné a mohlo by slúžiť ako podklad na rozsudok pre uznanie. Z odôvodnenia rozsudku však nevyplýva, či sa uznanie uskutočnilo v písomnej forme. Súd podľa zrušovacieho rozhodnutia sa mal zaoberať vznesenou námietkou premlčania, ale neurobil to tak. Keďže vznesením námietky premlčania vznikli právne účinky, ktoré boli spôsobilé privodiť žalovanej úspech v konaní, bolo potrebné tento úkon posúdiť podľa ust. § 93 ods. 4 O. s. p.. Pritom bolo potrebné skúmať osobnostné, vzdelanostné a zdravotné predpoklady hlavného účastníka. Ak už raz účinky vznesenej námietky premlčania v prospech nastali, nie je možné ich zrušiť. Súd navyše v rozpore s občianskoprávnou úpravou zaviazal žalovanú aj na úroky z omeškania. V čase omeškania bola maximálna výška úroku z omeškania stanovená v sume 8,5 %. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alebo žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov celého konania v sume 116,26 Eur.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Poukázal, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania. V danej veci súd vydal rozsudok 17. 03. 2013, voči ktorému žalovaná odvolanie nepodala. Ak má skutočne záujem na ochrane spotrebiteľa, mal by pomoc poskytovať tým, ktorí o ňu prejavia záujem. Má za to, že vedľajší účastník má podľa ust. § 201 O. s. p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahov medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom na to, že medzi žalovanou a združením zo žiadneho predpisu nevyplýva spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať za odvolanie podané oprávnenou osobou. Postavenie vedľajšieho účastníka spočíva aj v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené. Vedľajší účastník môže podať odvolanie iba ak takéto právo má účastník. Jeho lehota na odvolanie je limitovaná a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka (5Cob 17/2012 - rozhodnutie Krajského súdu v Prešove). V tejto súvislosti poukazoval aj na uznesenie NS SR 6Cdo 30/2012, v zmysle ktorého v odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, podľa ktorej môže byť odvolacie konanie začaté iba na návrh účastníka konania. Nedostatok návrhu na začatie odvolacieho konania je neodstrániteľným nedostatkom a musí viesť k zastaveniu odvolacieho konania. Poukázal na komentár Štefček, Ficová a kol., str. 330 Občiansky súdny poriadok. Dispozičné úkony nemôže vedľajší účastník vykonávať z povahy veci, keďže nejde o jeho hmotnoprávnu legitimitáciu. Preto pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, uviedol, že vedľajší účastník má oprávnenie na všetky procesné úkony ako účastník konania, koná však iba sám za seba, nemôže robiť úkon, ktorý predstavuje dispozície s predmetom konania. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok, nemôže uzavrieť zmier a nemôže vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania je dlžník. Má za to, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom uplatnila neoprávnená osoba. K trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, poukázal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zastáva názor, že ochrana práv žalovaného ako spotrebiteľa je dostatočne zabezpečená súdom, jeho právnym posúdením veci v zmysle účinnej zákonnej úpravy a spravodlivým rozhodnutím, pričom v konaní vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti trov konania. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a podané odvolanie odmietol. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa trpí vadou konania spočívajúcou v nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa síce konštatoval zistený skutkový stav, avšak aké právne závery k zistenému skutkovému stavu prijal, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil a ktoré skutočnosti zistené dokazovaním, preskúmaval v rámci súdnej kontroly, keďže išlo o spotrebiteľský vzťah, sa odvolací súd z napadnutého rozhodnutia nedozvedel. Rovnako nie je zrozumiteľné rozhodnutie súdu prvého stupňa ani v tom, či ide o rozsudok na základe uznania nároku alebo nie, resp. či sa uznanie pred súdom uskutočnilo v písomnej forme. Navyiac odvolací súd poukazuje, že zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bolo povinnosťou súdu sa zaoberať skutočnosťami, na ktoré poukázal odvolací súd, vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 20. 08. 2012. Z obsahu rozhodnutia nevyplýva, ako sa so s týmito skutočnosťami v novom rozhodnutí vypořiadal súd prvého stupňa. Prítom z obsahu spisu vyplýva aj to, že od zrušujúceho uznesenia odvolacím súdom, súd prvého stupňa vytýčil pojednávanie na deň 06. 12. 2012, pojednávané, ktoré bolo odročené za účelom predvolania žalovanej a vedľajšieho účastníka. Prítomný bol iba žalobca, ktorý trval na podanom návrhu. Ďalšie pojednávanie súd prvého stupňa vytýčil na deň 07. 02. 2013 a opätovne bolo odročené s tým, že mali byť volaní obidvaja účastníci. Pojednávanie dňa 07. 03. 2013 sa zúčastnila žalovaná, avšak súd jej prítomnosť účelným spôsobom nevyužil. Z obsahu zápisnice z pojednávania nevyplýva, akým spôsobom oboznámil žalovanú s doterajšími listinnými materiálmi nachádzajúcimi sa v spise, teda aj vyjadreniami vedľajšieho účastníka a napr. aj tým, že vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Len stroho zaprotokoloval uznanie nároku žalovanej bez potrebných procesných náležitostí. Už len pre tieto skutočnosti bol odvolací súd toho názoru, že jeho rozhodnutie v tomto smere je nepreskúmateľné.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia nevyplýva ako súd podrobil súdnej kontrole dohodu o uznaní záväzku, ktorú mal podrobiť súdnej kontrole v zmysle predchádzajúceho pokynu odvolacím súdom, ako aj vznesenú námietku premlčania vedľajšieho účastníka.

Z tohto dôvodu mal odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je z tohto dôvodu nepreskúmateľné, pretože odvolací súd nevedel zaujať stanovisko k námietkam nielen vedľajšieho účastníka, ale aj k tým pokynom, ktoré uložil v predchádzajúcom rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré boli pre súd prvého stupňa záväzné.

Odvolací súd zaoberal aj vyjadrením žalobcu k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka, ktorý namietal postavenie vedľajšieho účastníka ako oprávnenej osoby na podanie odvolania a predovšetkým jeho oprávnenia vzniesť námietku premlčania. K tomuto odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie NS SR 2 Obdo 127/2012, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a vec vrátená na ďalšie konanie, k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k záveru v tom smere, že vedľajší účastník je oprávnený na podanie odvolania a aj vzniesť námietku premlčania.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V danom prípade vedľajší účastník na strane žalovanej podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť v prospech žalobcu 145,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 83,78 Eur od 25. 09. 2008 do zaplatenia. Tiež zaviazal žalovanú uhradiť v prospech žalobcu z titulu trov konania 1 uplatnených trov konania v sume 240,77 Eur a povolil žalovanej splácať dlžnú splátku v mesačných splátkach po 20 Eur počnúc mesiacom máj 2013 vždy do 25.dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania splátok. Vyslovil, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Má v zásade právo podať odvolanie. Táto procesná legitímácia na podanie odvolania, dovolania, je však obmedzená účastníkom na strane ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie a dovolanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak na toto oprávnenie majú účastníci na strane ktorých sa pripojil.

Súd prvého stupňa ani tieto okolnosti neskúmal a nezisťoval, napriek tomu, že na pojednávaní mal predvolanú účastníčku, ktorú mohol oboznámiť so situáciou, ktorá vznikla v tomto predmete sporu.

Preto odvolací súd mal za to, že podané odvolanie vedľajším účastníkom je dôvodné a jeho námietkam je dôvodné vyhovieť, keďže rozsudok súdu prvého stupňa trpí nepreskúmateľnosťou rozhodnutia.

Naviac odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade už v predchádzajúcom konaní bolo zistené, že žalovaná uznala predmetný dlh, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu.

Napriek tomu, že súd prvého stupňa mal konať v zmysle pokynov odvolacieho súdu a na pojednávanie predvolal aj žalovanú, ktorú mal možnosť vypočuť a oboznámiť s celým spisovým materiálom, teda aj vyjadreniami vedľajšieho účastníka, ktoré boli v prospech nej, bez toho, aby tieto skutočnosti ozrejmil, stroho urobil iba vyjadrenie - výpoveď, z ktorej sa nedá zistiť, či žalovaná prejavila súhlas alebo nie s vyjadrením vedľajšieho účastníka, resp. aké stanovisko k tomu zaujala.

Podľa ust. § 153a ods. 1 O. s. p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku. Ak k uznaniu nároku príde na pojednávaní, uvedie sa táto skutočnosť v zápisnici a rovnako ako pri súdnom zmieri sa vyžaduje, aby prítomní účastníci zápisnicu podpísali. Ani tieto okolnosti neboli súdom prvého stupňa správne vyhodnotené.

Z týchto dôvodov bolo potrebné napadnutý rozsudok v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude dbať pokynov odvolacieho súdu a vo veci nanovo rozhodne.

V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.